

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudkyň Jitky Zavřelové a Martiny Kuchlerové v právní věci žalobce: **L. E. U. B.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2023, čj. OAM-1107/ZA-ZA11-P09-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2024, čj. 56 Az 8/2023-66,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

#### I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce nebyl ve své vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu a žalovaný ani neshledal, že by mohl mít odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů dle § 12 písm. b) téhož zákona. Žalobce se podle žalovaného žádostí snažil legalizovat pobyt na území ČR. Azyl zde nebyl udělen žádnému z jeho rodinných příslušníků žalobce a žalovaný u něj nezjistil ani žádný důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Žalobce nesplňuje podle žalovaného ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji výše označeným rozsudkem zamítl. Žalovaný podle krajského soudu učinil ve věci správné skutkové i právní závěry, přičemž si obstaral dostatečné a relevantní informace ohledně politické a bezpečnostní situace i stavu dodržování lidských práv ve Venezuele. Žalobce tam nebyl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod. Venezuelu opustil s matkou ve 14 letech, od té doby žije na území ČR a žádným politickým aktivitám se nevěnuje. Žalobce se po dosažení zletilosti snažil neúspěšně legalizovat svůj pobyt

na území ČR prostřednictvím studijního víza a nyní tak činí prostřednictvím žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobci soud nepřisvědčil ani v tom, že by byl v případě návratu do Venezuely ohrožen na životě kvůli údajným politickým aktivitám jeho otce. Azylový příběh žalobce, obsahující i popis dřívějších incidentů ve Venezuele, nelze považovat za důvěryhodný. Krajský soud se shodl se žalovaným i v tom, že žalobce nesplnil ani důvody pro udělení doplňkové ochrany.

## II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Napadený rozsudek podle něj porušuje § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[4] Stěžovatel uvedl, že z provedeného dokazování vyplulo, že se ocitl v bezvýchodné životní situaci, neboť na území ČR pobývá jeho matka a otčím, zatímco v domovském státě nemá žádné zázemí. Stran důvodů pro podání žádosti upozornil na nedostatečné dodržování lidských práv v domovském státě i na protirežimní činnost svého otce. Ten byl pro tuto činnost unesen, čelil mučení a stejné postupy by mohly být uplatněny i vůči stěžovateli. Stěžovatel byl postupem soudu poškozen, neboť ten nekriticky převzal závěry žalovaného a nepřihlédl k důvodům pro udělení humanitárního azylu. Přestože se stěžovatel nedostal do přímého střetu se státní mocí, je vhodné jeho žádosti vyhovět, a to z důvodu neřešitelné životní situace. Pro nedostatek uplatnění si není schopen zajistit obživu v domovském státě, který nenabízí ochranu lidských práv ani možnost uplatňování politických práva a svobod. Naopak na území ČR pobývá matka stěžovatele, která je zde plně integrována, má zde povolen pobyt, zajištěný zdroj příjmu i ubytování. Stěžovatel tak má v ČR funkční zázemí a pobývá zde již významnou část svého života.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jeho rozhodnutí i napadený rozsudek byly vydány v souladu s právními předpisy. Odkázal na jejich odůvodnění a na své vyjádření k žalobě. Krajský soud důkladně vypořádal všechny uplatněné žalobní námitky. Podle žalovaného stručná kasační stížnost nepředestírá ani žádnou otázku, která by mohla mít obecný dopad na rozhodovací činnost krajských soudů a k níž by se měl Nejvyšší správní soud vyslovit. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost případně ji zamítl.

## III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se s ohledem uplatněnou kasační argumentaci zabýval nejprve tím, zda je kasační stížnost v dané podobě vůbec věcně projednatelná. Dospěl přitom k závěru, že kasační stížnost není přípustná.

[7] V tomto směru je třeba předně připomenout požadavek, podle něhož má-li určitá argumentace vůbec představovat kasační námitku, musí být dostatečně konkrétní (rozsudek NSS z 26. 4. 2023, čj. 8 As 163/2021-59 či usnesení NSS z 25. 8. 2023, čj. 8 As 5/2022-44). Z toho důvodu tedy rozhodně nelze za projednatelné kasační námitky považovat obecné uvozovací formulace stěžovatele v kasační stížnosti týkající se tvrzené nezákonnosti napadeného rozsudku, resp. reprodukci znění zákona (soudního řádu správního). Stejně tak pro svoji obecnost nemůže představovat přípustnou kasační argumentaci ani tvrzení stěžovatele, podle něhož krajský soud nekriticky adoptoval závěry žalovaného. Není totiž

pokračování

zřejmé (a to ani z kontextu odůvodnění napadeného rozsudku či dalších částí kasační argumentace), konkrétně jaké závěry měl krajský soud nekriticky přijmout.

[8] Dále je třeba zdůraznit, že kasační stížnost lze podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Kasační stížnost podaná z jiných důvodů je nepřijatelná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. stejně jako kasační stížnost opírající se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak mohl učinit. Stěžovatel musí reagovat na argumentaci krajského soudu a uvádět, z jakých důvodů jsou závěry, které soud v napadeném rozsudku uvedl, nesprávné. Stěžovatel tedy musí vylíčit, kterých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl soud vůči němu dopustit v procesu vydání rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS, a rozsudek NSS z 24. 1. 2023, čj. 6 As 358/2021-38, bod 11). Pokud tak neučiní a pouze znovu zopakuje námitky, které uvedl v řízení před krajským soudem, aniž by jakkoliv reflektoval argumentaci krajského soudu, pak za předpokladu, že uvedené námitky krajský soud vypořádal a nelze v jejich opakování spatřovat setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům krajského soudu, nejsou takové námitky přípustné (usnesení NSS z 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS; z 15. 9. 2009, čj. 6 Ads 113/2009-43; nebo z 14. 6. 2016, čj. 1 As 271/2015-36).

[9] Stěžovatel v kasační stížnosti opětovně poukazuje (a to navíc dosti stručně) na svoji životní situaci, své zázemí v ČR a integraci zde. Znovu zmiňuje i protirežimní činnost svého otce ve Venezuele. K tomu lze však uvést pouze tolik, že krajský soud se v podrobném odůvodnění nyní napadeného rozsudku všemi těmito aspekty detailně zabýval, přičemž není zřejmé, jak na jeho konkrétní závěry v tomto směru stěžovatel nyní reaguje. Jak plyne ze shrnutí skutkových okolností dané věci (zejm. bod 29 a násl. rozsudku), krajský soud si byl životní situace stěžovatele (včetně zázemí v ČR) vědom a její význam pro důvodnost jeho žádosti též hodnotil (např. body 22 a 40 rozsudku). Politickými aktivitami otce stěžovatele a jejich možnou vazbou k osobě stěžovatele se pak krajský soud zabýval v bodě 41 a násl. napadeného rozsudku [v rámci posuzování důvodů dle § 12 písm. b) zákona o azylu] či v jeho bodě 51 [při hodnocení důvodů dle § 14a téhož zákona].

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti dále tvrdí, že krajský soud nepřihlédl k důvodům pro udělení humanitárního azylu. K této (i zde pouze stručné a obecné) argumentaci Nejvyšší správní soud uvádí, že již krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku poukázal na to, že rozhodnutí žalovaného přezkoumával v mezí uplatněných žalobních bodů (viz bod 20 rozsudku). Ve vztahu k (ne)naplnění důvodů pro udělení humanitárního azylu však žádná část uplatněné žalobní argumentace přímo nesměřovala. Stěžovatel v žalobě poukazoval na hrozbu pronásledování ve vztahu k osobě svého otce, dále se zabýval otázkou doručení dalšího důkazního materiálu žalovanému a zdůraznil některé aspekty situace ve Venezuele či věrohodnosti svého azylového příběhu. Část kasační argumentace stěžovatele týkající se nepřihlédnutí k důvodům pro udělení humanitárního azylu je tedy nejen obecná, ale především je nepřijatelná ve smyslu shora zmiňovaného § 104 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel ji totiž neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl.

[11] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že žádné z nyní uplatněných tvrzení stěžovatele nesplňuje náležitosti projednatelného kasačního bodu. Jedná

se tedy o nepřipustné námitky ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (rozsudek NSS čj. 8 Azs 299/2020-41, bod 16 a další tam citovaná judikatura). Je třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn domýšlet za stěžovatele argumenty, na základě kterých by přezkoumával napadené rozhodnutí. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (viz rozsudek NSS z 3. 12. 2020, čj. 7 Afs 251/2020-29, bod 11 a tam citovaná judikatura). V dané věci ani není prostor pro to, *„aby Nejvyšší správní soud ‚stručně a obecně‘ přezkoumal závěry krajského soudu – tak někdy postupují krajské soudy ve vztahu ke správním rozhodnutím, mají-li projednat ‚neumělou‘ laickou žalobu. K tomuto postupu vede krajské soudy snaha nepřipravit žalobce, kteří nemusí být zastoupeni advokátem, o přístup k soudu. V řízení o kasační stížnosti však není pro podobný postup prostor. V řízení, v němž musí za stěžovatele jednat advokát či jiný právní profesionál, je třeba vyžadovat tomu odpovídající úroveň právní argumentace“* (usnesení NSS z 30. 6. 2022, čj. 2 Afs 115/2020-42, bod 16).

#### IV. Závěr a náklady řízení

[12] Vzhledem k tomu, že stěžovatel z výše uvedených důvodů v kasační stížnosti neuplatnil ani jednu přípustnou kasační námitku, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost jako celek je nepřipustná, a proto ji odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. října 2024

Milan Podhrázký  
předseda senátu